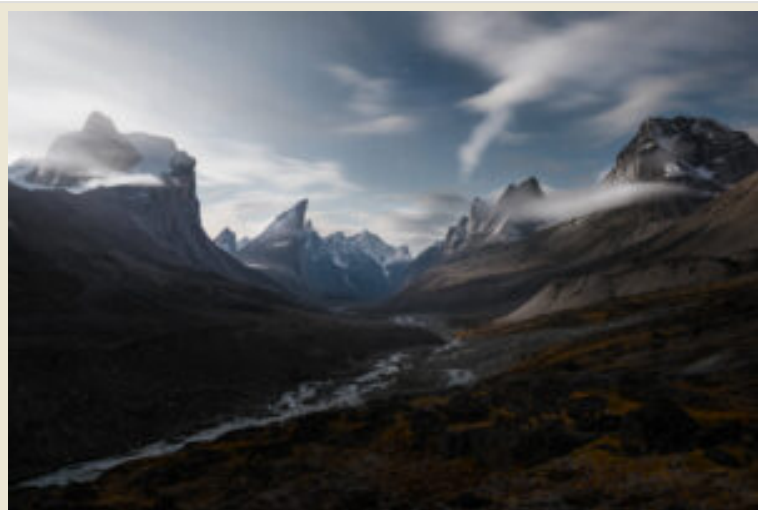

Illa de Wrangel, 1 de gener de 1969

Això és el que de fa temps no tinc, nits d'estiu.

De gaidó veig el termòmetre luminiscent que penja de la paret de cristall i marca -29 °. A l'exterior tot és un mar de gel; avui faig voltes i més voltes sota la vànova i no m'acompanya cap somni.

Fotografia de Will Christiansen

M'empolaine i aliè als crits de la societat de tan lluny com sóc, isc a fer un passeig.

Petits punyals de vidre em pentinen les galtes sense fer sang. No puc escoltar música llevat d'aquesta verge i erma de la tundra. Van i vénen pensaments i assage el somni. No sent el dringar de campanes, ni s'enlairen serpentines, ni esclaten taps de cava fins al cel. Tan sols una solitud m'encercla les mans i aquell cursor intermitent m'exigeix escriure't la carta; les mans diuen que és hora de tornar al cau artificial que em manté viu

Que aquest vell any feliç siga nou per a tu Irina, com la joia que impregnen les nits d'estiu.

I per què no per a tothom?

Podeu seguir-les totes a <https://associaciodeveinslavilavella.wordpress.com/tag/cartes-a-irina/>